



ת"פ 61202/03/22 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד NITISAK SAEHER - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 61202-03-22 מדינת ישראל נ' SAEHER (עציר)
תיק חיצוני: 1594/2022

בפני כבוד השופט יובל ליבדרו
המאשימה:
נגד
הנאשם: NITISAK SAEHER - בעצמו ע"י ב"כ עו"ד נועם בונדר
מדינת ישראל-פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד שאול ציון

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן (להלן: "כתב האישום") בביצוע עבירות של יבוא סם מסוכן והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, עבירות לפי סעיפים 13+19 א ו-7(א)+(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים").

2. במסגרת הסדר הטיעון לא הושגה הסכמה עונשית בין הצדדים, וכל צד טען לעונש באופן חופשי.

כתב האישום

3. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם הוא אזרח תאילנד, אשר במועדים הרלוונטיים לכתב האישום שהה בישראל עם אשרת עבודה, עבד והתגורר במושב יתד (להלן: "המושב").

עובר ליום 15.3.2022 במועד שאינו ידוע במדויק הזמין הנאשם או מי מטעמו מאדם שזהותו אינה ידועה (להלן: "האחר") סם מסוכן מסוג מתאמפטאמין (להלן: "הסם") מחו"ל לישראל.

בהמשך לכך האחר או מי מטעמו שלח בדואר מתאילנד לישראל חבילה ובה 28 גלילי עץ בהם הוחבאו שקיות שהכילו את הסם במשקל כ-600 גרם (להלן: "החבילה"). החבילה נשלחה למושב ומוענה לאחר. לאחר שהחבילה הגיעה לישראל ביום 15.3.2022 או בסמוך לכך, היא נבדקה על-ידי רשויות המכס ונתפסה על-ידי משטרת ישראל ביום 17.3.2022.



בהמשך לכך, ביום 20.3.2022, הושאר על-ידי המשטרה בתוך החבילה בול עץ שבתוכו היה סם במשקל 12.53 גרם ושקית אחת שהכילה 17.13 גרם של הסם (להלן: "הסם הנותר"), ובאותו היום, במסגרת פעילות משטרתית, הועברה החבילה כשהיא סגורה למזכירות המושב.

בעקבות האמור, באותו היום, בסמוך לשעה 11:30, הגיע הנאשם למזכירות המושב ואסף את החבילה ובה הסם הנותר, בסוברו כי מדובר בחבילה שהכילה את מלא כמות הסם שנשלחה אליו על-ידי האחר. מיד לאחר מכן, נעצר הנאשם על ידי המשטרה.

בנוסף, במהלך מעצרו של הנאשם נתפסה על גופו שקית ובתוכה סם מסוכן מסוג מתאמפטאמין לצריכה עצמית שלא כדיון.

טיעוני הצדדים

4. **המאשימה** טענה לעונש בכתב והשלימה טיעוניה על-פה. המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם נע בין 36 ל- 66 חודשי מאסר (בטיעונים בכתב טענה המאשימה למתחם שנע בין 36 ל- 60 חודשי מאסר) ועתרה לעונש של 42 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס משמעותי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

המאשימה הפנתה בטיעוניה לערכים המוגנים שנפגעו, לפגיעה החמורה והמשמעותית בהם ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות לרבות לפגיעה הקשה של עבירות הסמים בצרכני הסם ובציבור, לתכנון המדוקדק שקדם לביצוע העבירות, לסם שנתפס על גופו של הנאשם עת נתפס בידי המשטרה, לכמות הסם המשמעותית אותה ניתן היה לחלק לאלפי מנות סם, לסיבה בגינה יובא הסם, לחלקו המרכזי של הנאשם בביצוע העבירות ולתופעה המתגברת של יבוא סמים לארץ על-ידי תושבים זרים.

המאשימה הפנתה לבכורה שיש לתת לאינטרס הציבורי ולשיקולי הגמול וההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וזאת גם בשל שכיחות התופעה. המאשימה צרפה פסיקה לתמיכה בטיעוניה ובעמדתה העונשית.

5. **ב"כ הנאשם** טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-24 חודשי מאסר ועתר לעונש של 12 חודשי מאסר ומאסר על תנאי. ב"כ הנאשם הוסיף, כי ככל שבית המשפט יראה לנכון להטיל על הנאשם קנס, יהיה נכון לקבוע קנס נמוך בשל מצבו הכלכלי של הנאשם.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לגזר הדין בת"פ (מחוזי-ב"ש) 716-05-22 **מדינת ישראל נ' PRAPAN** (להלן: "עניין פראפן") שניתן אך לאחרונה על-ידי מותב זה, וטען כי נסיבות ביצוע העבירה בתיק דנן קלות באופן משמעותי מאלו שהיו בעניין פראפן, ומכאן שעל מתחם העונש ההולם להיות נמוך משמעותית מזה אשר נקבע בעניין פראפן. כך, הפנה למשקל הסם שיובא בעניינו לעומת המשקל של הסם שיובא בעניין פראפן שהיה גבוה באופן משמעותי; כך טען כי חלק מהסם שיובא על-ידי הנאשם נועד לצריכתו העצמית (משום שזה כזכור הורשע גם בעבירה של החזקת אותו סם לצריכה עצמית), מה שאליבא דב"כ הנאשם מעניק משקל גדול יותר לטענה שהועלתה בוועדות שונות של הכנסת לפיה העובדים הזרים מתאילנד משתמשים בסמים שכאלה ופועלים להשגתם באמצעים שונים בשל התנאים הקשים בהם הם מועסקים, בעוד שבעניין פראפן הורשע הנאשם בנוסף לעבירת היבוא בעבירות הקשורות להחזקת סם שלא לצריכה עצמית; וכך טען למידת האשם



ומידת התחכום הפחותה במעשיו של הנאשם ביחס לאלו שהיו בעניין פראפן, אשר קשר קשר עם אחר לצורך יבוא הסם.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להודאתו, לכך שהוא נעדר עבר פלילי ולקושי הכרוך בכליאתו לנוכח היותו עובד זר הדובר שפה זרה בלבד.

ב"כ הנאשם התייחס בטיעונו גם לפסיקה שצרפה המאשימה וטען כי מדובר באסופה "סלקטיבית" באשר קיימת פסיקה במקרים דומים שבהם הוטלו עונשים נמוכים יותר.

6. **הנאשם** אמר את דברו. הנאשם מסר כי הוא מתגורר בצפון תאילנד במחוז נאן, כי הוא נשוי ואב לשני ילדים (בן 8 ובת 7) וכי מאז שהוא נעצר נפגעה פרנסתו. הנאשם ביקש להודות למדינת ישראל על שהיא מעניקה לעובדים התאילנדים את האפשרות לעבוד והביע את צערו על הנזק שגרם למדינת ישראל. הנאשם הוסיף כי כשיחזור לארצו יבקש מחבריו שלא לחזור על מעשיו. הנאשם מסר כי הוא שומר על קשר עם משפחתו באמצעות חברים וכי אין לו קרובי משפחה בישראל ואף אחד לא מפקיד לו "קנטינה".

דיון והכרעה

7. סבורני כי יש לראות בעבירות בהן הורשע הנאשם ככאלו המהוות אירוע פלילי אחד וכפועל יוצא יש מקום לקבוע מתחם עונש הולם אחד ולגזור עונש אחד.

סבורני כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר. בקביעת המתחם התחשבתי בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובענישה הנוהגת, כפי שאפרט להלן.

8. הערכים המוגנים בעבירות הסמים הם בעיקרם של הגנה על שלום הציבור ובריאותו.

הפגיעה ההרסנית הכרוכה בשימוש בסמים, כמו הנזקים המשניים הנלווים לחברה, מצדיקים התייחסות מחמירה של בתי המשפט ביחס לכל שרשרת הפצת הסם, ובפרט כלפי אלה המייבאים את הסם ארצה. בעניין זה ראו למשל ע"פ 10635/08 **נעים נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.12.2010), פסקה 17:

"המחוקק הטעים את החומרה היתירה שבעבירה של יבוא סמים, בקובעו לצדה עונש מרבי של 20 שנות מאסר. העובדה כי מזימתו של המערער סוכלה ובעקבות כך נמנעו ממנו פירותיה, לא תוכל לשמש יסוד להקל עמו. האיסור הנוגע ליבוא סמים מסוכנים עומד לעצמו, ואין להוסיף עליו דרישה של הפקת רווחים כאלה או אחרים מן הפעולה האסורה".

9. הנאשם ייבא 600 גרם נטו של סם מסוג מתאמפטמין ובנוסף החזיק סם מאותו סוג לצריכה עצמית. כמות גדולה זו של הסם, בשים לב למאפייני סם זה, מלמדת על פגיעה משמעותית בערכים המוגנים.



10. באשר לנסיבות ביצוע העבירות נתתי משקל לתכנון שקדם לביצוע העבירות (הזמנת הסמים, האופן בו הוסלקו הסמים, השימוש בשם כוזב אליו מוענה החבילה); לאופן ייבוא הסמים (תוך שימוש בדואר ישראל ושיתוף פעולה עם אחר); לסוג הסמים; לכמות המשמעותית של הסמים שיובאה; לנזק שהיה עלול להיגרם לו הסמים היו מופצים; לחלקו המרכזי של הנאשם בביצוע העבירות (הזמנת הסמים בעצמו או על-ידי מי מטעמו, איסוף החבילה); ולכך שהנאשם נתפס עם סמים על גופו.

נסיבה נלווית לחומרה, שאין בה כשלעצמה להצדיק החמרה יתירה עם הנאשם, קשורה בכך שבמידה מסוימת הנאשם ניצל את אשרת השהייה שניתנה לו בישראל לצורך ביצוע עבירות, לרבות שקשורה בהחדרת סמים מסוכנים אל תוך המדינה.

11. ב"כ הנאשם ערך כאמור הבחנה בין תיק זה לבין עניין פראפן וטען להשלכות ההבחנה לעניין מתחם העונש ההולם והעונש עצמו. סבורני, כי במידה **מסוימת** בלבד אכן יש מקום להבחנה **קלה, בענישה, בעיקר** בשל ההבדל הקשור למשקל הסם שיובא. יש מקום להבחנה קלה בלבד לנוכח כך שגם הנאשם שלפני ייבא ארצה כמות גדולה מאוד של סם, אשר מספיקה בהתאם לטיעון המאשימה לאלפי מנות סם. עוד יש לזכור, כי אין מקום לחישוב אריטמתי של תקופת המאסר בין מקרה למקרה בהתאם למשקל הסם, הגם שלנתון זה חשיבות (ע"פ 6409/12 **מדינת ישראל נ' אלגדיפי** [פורסם בנבו, 5.6.2013], פסקה 11).

בנוסף, העובדה שבעניינו של פראפן צויין כי זה קשר קשר עם אחר לייבא את הסם ובעניינו של הנאשם לא הוזכר כי הלה קשר קשר עם אחר לייבא את הסם, אין בה כדי להצדיק לטעמי הבחנה של ממש בין השניים באשר גם בעניינו של הנאשם צויין כי הוא (או מי מטעמו) הזמין את הסם מאחר (עובדה 2). פשיטא שעבירת ייבוא סם מצריכה שיתוף פעולה עם גורם נוסף מחוץ לארץ ולכן, ככלל, העובדה שלא יוחס "קשר" בעובדות כתב האישום בעבירת ייבוא, אינה רלוונטית, מה עוד שבעניין פראפן לא הורשע הנאשם בעבירה של קשירת קשר לפשע.

כך גם באשר למידת האשם והתחכום אליהם התייחס ב"כ הנאשם. מידת האשם והתחכום של הנאשם בעניינו אינה שונה או פחותה מעניינו של פראפן בשים לב לפניה של הנאשם או מי מטעמו באופן יזום לאחר כדי לייבא את הסמים, לאופן בו הוסלקו הסמים, לשם נמען שונה שנמסר לקבלת הסמים ולאיסוף החבילה על-ידי הנאשם.

ב"כ הנאשם ניסה לקשור את שאלת מידת האשם לכך שהנאשם, בנוסף לעבירת הייבוא, הורשע בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, להבדיל מפראפן שהורשע בעבירות נוספות של ניסיון להחזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. זאת, בהקשר לטענה שהועלתה על-ידי ב"כ הנאשם ובהזדמנויות אחרות ביחס לזיקה הנטענת בין הקשיים של פועלים זרים מתאילנד העובדים בעבודות חקלאות וכפיים שעות ארוכות מדי יום להתמכרותם לסמים ממריצים.

בעניין פראפן ציינתי בהקשר לטענה זו כי "**אף אם אכן** תנאי החיים והעבודה של עובדים זרים מתאילנד בישראל הם קשים כנטען, **ואף אם אכן** נמצאה זיקה מסוימת בין תנאים אלו לשימוש בסם מהסוג של הסם אותו ייבא הנאשם ארצה כעולה מהמסמכים שצירף ב"כ הנאשם (**ואינני מביע עמדה בעניין זה**), יש לזכור שהנאשם לא הורשע בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, שאז **אולי** היה ניתן לקשור בין תנאי המחיה והעבודה שלו **לצורך שלו בשימוש בסם** כזה או אחר" (דגש לא במקור, י' ל). מן האמור עולה, שכבר בעניין פראפן סייגתי דבריי לעניין הזיקה הנטענת בין תנאי המחיה והעבודה של העובדים הזרים לשימוש בסמים, כשהוספתי שלו פראפן היה מורשע בעבירה



של החזקת סמים לצריכה עצמית "אולי" היה ניתן לקשור בין תנאי מחייתו ועבודתו לשימוש בסמים. הווה אומר, לכל היותר ניתן היה להתייחס לזיקה בין תנאי המחיה והעבודה לשימוש בסמים ביחס לשאלת המניע **לביצוע עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית**.

הקשר שמנסה ב"כ הנאשם ליצור בין תנאי המחיה והעבודה של העובדים הזרים לעבירת **ייבוא הסמים** הוא לא מבוסס ולא רציני, זאת במישור הראייתי (בכתב האישום לא הוסכם שהסמים שנתפסו עליו הם חלק מהסמים שיובאו או כי התכוון לקחת מהסמים שייבא ארצה חלק לצורך שימוש העצמי) ובעיקר במישור הרעיוני (לא כל מי אשר מבקש להשתמש בסמים, נוטל חלק בפעילות עבריינית בין לאומית במסגרתה מיובאים ארצה אלפי מנות סם).

לא זו אף זו, בענייננו הנאשם, בדומה לעניין פראפן, החזיק בפועל, ברמה העובדתית, כמות של סמים שניתן היה לסווג ככמות שלא לצריכה עצמית (כעולה מעובדות 5-6 הנאשם אסף את החבילה ובה "הסם הנותר" במשקל של קרוב ל-30 גרם), אלא שהצדדים הסכימו במקרה זה, להבדיל מעניין פראפן, שלא לייחס לו עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית וניסיון לעבור עבירה שכזו.

לצד כל זאת, נתתי בנוסף משקל לכך שהסמים נתפסו על-ידי המשטרה טרם הפצתם כך שהם לא הגיעו לצרכנים והנזק לציבור הרחב כתוצאה מהשימוש בהם נמנע.

12. מדיניות הענישה בעבירות הסמים החמורות, ובפרט בעבירת היבוא, היא של הטלת עונשים חמורים, הכוללים מאסר בפועל לתקופה ממושכת.

בע"פ 4659/12 **סיריפונג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.10.12) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שייבא לישראל **1084 כדורי סם** מסוג מתאמפטמין, ונדון ל-**18 חודשי מאסר**. במקרה זה קשר הנאשם קשר עם אחר לייבא מתאילנד סם מסוכן באמצעות הדואר;

בת"פ (מחוזי-מרכז) 51034-12-10 **מדינת ישראל נ' דואנקוטה** (פורסם בנבו, 12.6.2011) הנאשם נדון ל-**40 חודשי מאסר**. במקרה זה הנאשם, עובד זר מתאילנד, קשר עם אחר לייבא ארצה **6037 טבליות** של סם מסוכן מסוג "יאבה", המכיל מתאמפטאמין. האחר שלח מתאילנד לישראל חבילה ובה הסם, לכתובת המשק בה הועסק הנאשם. האחר ביקש מהנאשם לקחת עבורו את החבילה ולהחביאה אצלו, והנאשם עשה זאת;

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 27948-05-11 **מדינת ישראל נ' לונג** (פורסם בנבו, 2.2.2012) בו גזר בית המשפט המחוזי על נאשם, אזרח תאילנדי, שהורשע בעבירות של קשר לפשע ויבוא **991 טבליות** של סם מסוכן מסוג מתאמפטמין באמצעות משלוח דואר עונש של **30 חודשי מאסר**;

ע"פ 4536/21 **פרץ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.11.2021) בו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע במסגרת הסדר טווח לפיו המאשימה הגבילה את טיעונה ל-30 חודשי מאסר בעבירות של קשירת קשר לפשע



וייבוא בצוותא של סם מסוכן מסוג של מתאמפטמין במשקל של **1.865 ק"ג** באמצעות חבילה שנשלחה ממקסיקו והכילה פסלונים בהם הוסלק הסם, והותיר על כנו עונש של **16 חודשי מאסר**. יצוין, כי בית המשפט מצא במקרה זה לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם שקבע וזאת מטעמי שיקום.

על הנאשם השני שהורשע אף הוא בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וייבוא בצוותא של סם מסוכן נגזר בת"פ (מחוזי-מרכז) 68942-01-19 **מדינת ישראל נ' עמרם** (פורסם בנבו, 28.4.2021) עונש של **16 חודשי מאסר** גם זאת לאחר חריגה מסוימת ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום;

ת"פ (מחוזי-מרכז) 40440-10-12 **מדינת ישראל נ' קנסרירט** (פורסם בנבו, 25.6.2013) בו גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירה של יבוא **706 כדורים** של סם מסוכן מסוג מתאמפטאמין עונש של **20 חודשי מאסר**;

ת"פ (מחוזי - ב"ש) 49987-03-14 **מדינת ישראל נ' PHONGTHAISONG** (פורסם בנבו, 08.12.2014) בו נדון עניינם של שלושה נאשמים, כאשר עניינם של נאשמים 1 ו-2 הוא היותר רלוונטי לענייננו. במקרה זה נאשם 1, שהוא תושב תאילנד והחזיק באשרת עבודה בישראל, ייבא בעצמו, בסיוע אחרים אותם פגש בתאילנד, אבקת מתאמפטמין במשקל כולל של **984.92 גרם** עבור נאשמת 2, שאף היא תושבת תאילנד שהחזיקה באשרת עבודה בישראל, ובנוסף ייבא **7,246 טבליות** סם של מתאמפטמין. נאשם 1 נתפס עם הגעתו ארצה ובהנחית המשטרה יצר קשר עם נאשמת 2 מקום לאיסוף הסם, וכשזו באה עם הנאשם השלישי בתיק לאיסוף הסם, נתפסה על-ידי המשטרה. נאשם 1 הורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ייבוא סם מסוכן והחזקת סם שלא לצריכה עצמית ונדון ל-**48 חודשי מאסר בפועל** (כאשר המדינה הגבילה עצמה בטיעוניה לעונש של 54 חודשי מאסר), בעוד שנאשמת 2, אשר הורשעה בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ייבוא סם מסוכן וניסיון החזקת סם שלא לצריכה עצמית (העבירות שיוחסו לה נגעו לאבקת הסם ולא לכדורי הסם), נדונה ב"הסדר סגור" לעונש של **24 חודשי מאסר**;

ת.פ (מחוזי-מרכז) 7271-08-21 **מדינת ישראל נ' בבייב** (פורסם בנבו, 26.4.2022) בו נדון הנאשם שהורשע בעבירה של **ניסיון להחזקת סם לא לצריכה עצמית ל-22 חודשי מאסר**. במקרה זה ניסה הנאשם לשחרר משרדי המכס בנתב"ג משלוח שהכיל 292 יחידות סם מסוג מתאמפטמין במשקל **2,964 גרם**, ולאחר שהתעורר חשד בדבר תכולת המשלוח ברח מהמקום. אכן, במקרה זה מדובר במשקל סם גבוה מזה שבענייננו, ובנאשם בעל עבר פלילי, ואולם באותו מקרה הורשע הנאשם אך בעבירה של ניסיון להחזקת הסם ולא גם בעבירות החמורות יותר שבהן הורשע הנאשם בענייננו שהן עבירות הייבוא והחזקת הסם שלא לצריכה עצמית.

עיינתי בפסיקה שצרפה המאשימה לרבות של מותב זה שאל חלקה אתייחס להלן כך למשל צרפה את:

רע"פ 3569/20 **אלטאראוס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.6.2020) בו דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם, אזרח הפליפינים, שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וייבוא בצוותא של סם מסוכן מסוג מתאמפיטמין במשקל של **50 גרם** והותיר על כנו עונש של **22 חודשי מאסר**;



ת"פ (מחוזי-ב"ש) 65963-10-21 **מדינת ישראל נ' מונטרי** (פורסם בנבו, 10.7.2022) בו גזר בית המשפט המחוזי על נאשם, אזרח תאילנד, שהורשע בעבירות של יבוא סם מסוכן וניסיון החזקה של סם מסוכן מסוג מתאמפטמין במשקל של **415.737 גרם עונש של 30 חודשי מאסר**. ערעור הנאשם על גזר הדין נדחה (ע"פ 5918/22 **מונטרי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 2.1.2023]);

ת"פ (מחוזי-ב"ש) 16749-02-21 **מדינת ישראל נ' SAESONG** (פורסם בנבו, 16.3.2021), שניתן על-ידי מותב זה, בו נגזר על נאשם, אזרח תאילנד, שהורשע בעבירות של ניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית מסוג מתאמפטמין במשקל של **802.63 גרם** והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית של סם מסוג מתאמפטמין במשקל של **21.38 גרם** בהסדר עונשי סגור עונש של **33 חודשי מאסר**;

ת"פ (מחוזי-ב"ש) 66609-06-17 **מדינת ישראל נ' NGUYEN** (פורסם בנבו, 6.11.2017) בו גזר בית המשפט המחוזי על נאשם, אזרח ויאטנם, שהורשע במסגר הסדר טיעון "סגור" לעונש בעבירות של יבוא סם מסוכן מסוג מתאמפטמין במשקל של **481.13 גרם**, התחזות לאחר **ושהיה ללא היתר בישראל** עונש של **27 חודשי מאסר**;

ת"פ (מחוזי-ב"ש) 58605-05-19 **מדינת ישראל נ' TRAN** (פורסם בנבו, 2.1.2020) בו גזר בית המשפט המחוזי על נאשם, נתין זר מויאטנם, שהורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא צריכה עצמית של סם מסוכן מסוג מתאמפטמין במשקל של **140 גרם**, החזקת כלים, **ושהיה בישראל שלא כחוק**, עונש של **24 חודשי מאסר**.

ב"כ הנאשם הפנה כאמור **לעניין פרפאן** שאליו הפנתה גם המאשימה. במקרה זה גזר מותב זה על נאשם, אזרח תאילנד, שהורשע בעבירות של יבוא והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית מסוג מתאמפטמין במשקל של **890 גרם עונש של 22 חודשי מאסר**.

13. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי, ובגדרי המתחם נתתי משקל לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם; ללקיחת האחריות והודאתו במיוחס לו; לכך שהוא נעדר עבר פלילי; לעובדה שכאזרח זר, שאינו שולט בשפה העברית ונעדר תמיכה משפחתית בישראל, מאסרו יהיה כרוך בקשיים מיוחדים החורגים מהקשיים הרגילים במאסר, לא כל שכן מאסר ראשון; ולקושי שיגרם למשפחת הנאשם, שנתמכה כלכלית בנאשם, ממאסרו.

לצד כל האמור, נתתי משקל בגזר הדין גם לשיקולי ההרתעה.

בעניין זה אפנה לדברים שכתבתי לאחרונה בעניין פרפאן, פסקה 12:

"**למרבה הצער, מקרה של יבוא סמים ארצה על-ידי עובדים זרים הוא לא בגדר אירוע חד פעמי או חריג ביותר. בשנים האחרונות נתקלים גורמי האכיפה ביותר ויותר מקרים שכאלו ומכאן שיש לנקוט בענישה מחמירה כדי לנסות ולצמצם התופעה באמצעות הרתעה. זאת לא רק מתוך המחויבות של המדינה לדאוג לביטחונם ולשלומם של העובדים הזרים שנמצאים בקרבנו בהתאם לרישיון שניתן להם,**



אלא גם בשל החשש שהסמים שיובאו יזלגו אל מחוץ לקהילת העובדים הזרים, על הנזק שעלול להיגרם כתוצאה מכך לכלל החברה".

לעניין הצורך בענישה מרתיעה בעבירות סם המבוצעות על-ידי אזרחים זרים ראו בין היתר ע"פ 226/89 זפה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.3.1990).

14. עבירה של יבוא סמים היא עבירה בעלת מאפיינים כלכליים. לנוכח כך, נכון להטיל על מי אשר מבצעה גם ענישה כלכלית. יחד עם זאת, וכמצוות הוראת סעיף 40ח לחוק העונשין, מצאתי לתת משקל למצבו האישי-כלכלי של הנאשם במסגרת קביעת גובה הקנס.

15. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 21 חודשי מאסר בפועל החל מיום המעצר.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת סמים מסוג פשע.

ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 6 חודשים מהיום. 5129371

54678313

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ח' שבט תשפ"ג, 30 ינואר 2023, במעמד הצדדים.